

Betænkningen, og som jeg her yderligere har begrundet, maatte kunne føre til det Resultat, hvorpaa vor Indstilling gaaer ud, behøver jeg ikke at gøre opmærksom paa, hvorledes de, der ere i det gunstigere Tilfælde af tidligere Ansættelse, desuagtet beholde ikke ubetydelige Fordele. Jo tidligere de faae Ansættelse, desto tidligere faae de Gage og de øvrige Emolumenter, som dertil knytte sig, desto tidligere naae de ogsaa Afgang til at kunne faae Pension; men den Ulighed, som allerede følger heraf, og som man ikke kan gøre noget Forsøg paa at hæve, uden ad Veie, man ikke troer kunne bestaae med Grundlovens Anfælselse, denne Ulighed vil jo dog aabenbart blive langt større, dersom den forskjellige Embedsansættelse ikke blot skal have disse Virkninger, men ogsaa endvidere drage til Følge en Begunstigelse med Hensyn til den hele Fremtid, forsaavidt angaaer Afgang til et høiere Trin paa Pensionsscalaen. Der har ved Siden af Omskiftet om at see den relative Uret, som saaledes fremgaaer af de Forhold, hvorom der er Tale, til en vis Grad hævet, desuden været en anden Betragtning, man har holdt for Die, nemlig den, at det vil medføre Besparelse for Statskassen at gennemføre dette Forslag, som Udvalget har stillet, og det er jo dog ogsaa et Synspunkt, som fortjener Opmærksomhed. Den eneste Betragtning, som har vaakt Tvivl hos os ved dette Forslag, det er den, at det kunde have Indflydelse paa de af vore militaire Embedsmænd, som tjene i den nærværende Krig, hvor Alle erkjende, at der er gjort saa overordentlige Offere, Offere for Fædrelandet; men man har været af den Formening, at en almindelig Pensionslov skulde skrives for en normal Tilstand, og med Guds Hjælp maa dog vel Freden blive den normale Tilstand, og, forsaavidt Tidforholdene burde medføre særlige Foranstaltninger til Fordeel for de Embedsmænd, der befindes sig i disse særegne Forhold, maatte det ialfald ske ved særegne exceptionelle Love, paa hvilke Udvalgets samtlige Medlemmer gjerne gif ind, og som fritog de Mænd, den havde gjort Tjeneste ved Hæren eller paa Flaaden i denne Krig, for Indflydelsen af den Middelsalder for fast Ansættelse, hvilken man troer i Reglen burde optages i

Loven. — Det var disse Bemærkninger, ved hvilke jeg vilde bestræbe mig for yderligere at begrunde den første Indstilling til § 3.

Den anden Indstilling af Udvalget vedrører Scalaen. Det er maaffee gaaet flere, som det er gaaet mig ved denne Scala, at dens uharmoniske Udseende har stødt dem. Man seer hellere en Fremfriben efter et vist stadigt gennemført Princip i en saadan Scala, end man seer saadanne Spring, en saadan Stillestaaen og en saadan Bevægelse, som der findes i denne Scala. Det har imidlertid havt en betydelig Indflydelse paa Udvalgets Betragtning af denne Deel af Sagen, at Sagen befindes sig paa det Standpunkt, hvorpaa den nu staaer. Hvad der i Særdeleshed har mindre tiltalt os, have vi gjort opmærksom paa i Betænkningen, men et Punkt, Scalaens Stillestaaen fra 10 til 20 Aar, have vi dog ikke villet røre ved af Grunde, som ere fremhævede i Betænkningen. Det andet Punkt derimod, at den ganske standser med det 29de Aar, har ikke tiltalt os. Der har været forskjellige Forhandlinger i Udvalget om hvad der i denne Henseende var at foretage, og jeg skal ikke nægte, at jeg selv har gjort et Andragende om en gunstigere Indstilling end den, der foreligger i Betænkningen; men de øvrige ærede Medlemmer af Udvalget formeente, at man burde holde sig dertil. Denne Indstilling gaaer ud paa et Slags Beneficium for 50 Aars Tjeneste, saaledes at, istedetfor at Scalaen standser ved $\frac{40}{60}$ eller $\frac{2}{3}$ af den havde Embedsindtægt, saa skulde den med 50 Aars Tjeneste kunne stige til $\frac{45}{60}$ eller $\frac{3}{4}$. For at begrunde hvad der i denne Henseende er indstillet, skal jeg tillade mig at paaberaabe mig de hidtil bestaaende Forhold og at documentere disse. Det har hidtil været Tilfældet, at 50 Aars Tjeneste i Reglen har givet fuld Gage som Pension. Dette documenterer jeg først derved, at en Forestilling af 31te Juli 1841 fra en Commission af hoiere Statsembedsmænd, der i sin Tid var nedsat, for at udarbejde et Forslag til en Pensionslov, hvilken Forestilling er udlaant mig, siger: „Det har været en temmelig almindelig antaget Maxime, at 50 Aars Tjeneste giver Afgang til at erholde den fulde Gage i Pension.“ Dernæst